Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

ПЕРАМОГА

ОРГАН АНТОПАЛЬСКАГА РК КП (б) Б І ВЫКАНКОМА РАЙСОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ.

№ 44 (58) Панядзелак, 17 верасня 1945 г.

17 ВЕРАСНЯ СПОЎНІЛАСЯ ШЭСЦЬ ГОД УЗ'ЕДНАННЯ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА Ў АДЗІНАЙ БЕЛАРУСКАЙ ДЗЯРЖАВЕ.

ВЯЛІКАЕ НАЦЫЯНАЛЬНАЕ СВЯТА

Сёння беларускі народ адзначае знамянальную дату ў сваім жыцці—шостую гадавіну ўз'еднання беларускіх зямель у адзіную совецкую дзяржаву.

У выніку вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі ўсе народы нашай краіны атрымалі магчымасць самастойнага развіцця. Па ініцыятыве Леніна і Сталіна была створана Беларуская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка. Беларускі народ атрымаў сваю дзяржаўнасць, атрымаў права развіваць сваю гаспадарку і культуру.

Але ў цяжкі для маладой совецкай дзяржавы час, у верасні 1920 года белапольскім імперыялістам удалося захапіць частку тэрыторыі Беларусі. Беларускі народ быў штучна раз'яднаным на дзве паасобныя часткі. З таго часу зусім па-рознаму складалася жыццё працоўных заходніх і ўсходніх абласцей Беларусі.

Совецкая Беларусь, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі большэвікоў, пры актыўнай дапамозе брацкіх народаў, з адсталай быўшай царскай ускраіны ператварылася ў адну з перадавых совецкіх рэспублік. За годы совецкай улады Беларусь пакрылася густой сеткай фабрык і заводаў, электрастанцый і МТС, калгасаў і саўгасаў. Расквітнелі гарады і вёскі. У пачатковых, сярэдніх і вышэйшых навучальных установах навучалася 2,5 мільёны дзяцей і моладзі.

Зусім па іншаму шляху пайшло развіццё заходніх абласцей. Каля палавіны беларускіх сялян у Польшчы былі пазбаўлены зямлі. Лепшыя землі займалі памешчыкі. Аб тым, у якім цяжкім становішчы знаходзілася частка сялян, яскрава гавораць наступныя факты. Толькі ў нашым раёне было 185 сялянскіх гаспадарак, не маючых зямлі, 320 гаспадарак, якія мелі да 1 гектара зямлі. А 19 памешчыцкіх маёнткаў мелі 28.912 гектараў зямлі. Фашысцкі ўрад Польшчы пазбавіў беларускіх дзяцей школы, праследваў беларускую мову, культуру.

Толькі ў 1939 годзе, пасля развалу польскай дзяржавы, у выніку вызваленчага паходу Чырвонай Арміі працоўныя Заходняй Беларусі былі вызвалены з-пад гнёту польскіх памешчыкаў і капіталістаў. Новая эпоха адкрылася ў жыцці працоўных. Малазямельныя і беззямельныя сяляне атрымалі ад совецкай улады сотні тысяч гектараў быўшай памешчыцкай і кулацкай зямлі. Хутка будаваліся і ўступалі ў строй новыя фабрыкі і заводы, школы, клубы, тэатры, больніцы. З кожным днём паляпшалася жыццё працоўных.

Нямецка-фашысцкія захопнікі, якія вераломна напалі на нашу Радзіму ў чэрвені 1941 года, нанеслі нашай народнай гаспадарцы цяжкія раны. Але беларускі народ, які мужна змагаўся з нямецкімі захопнікамі, з утроенай энергіяй працуе над тым, каб хутчэй адбудаваць разбураныя гарады і вёскі, зрабіць жыццё яшчэ больш шчаслівым.

Беларускі народ, кіруемы партыяй Леніна—Сталіна, і надалей будзе працаваць не пакладаючы рук над тым, каб залячыць раны, нанесеныя вайной народнай гаспадарцы, дабіваючыся новага росквіту соцыялістычнай Радзімы.

Дзякуй роднай совецкай уладзе

У горы і пакутах жылі мы, сяляне, пры буржуазна-памешчыцкай Польшчы. Лепшыя землі, сенажаці, лясы былі памешчыцкімі. А нам не было дзе і рук прыкласці. Не маючы сваёй зямлі, сяляне вымушаны былі ісці да памешчыкаў і кулакоў батрачыць. Так 10 год батрачыла і я з мужам у памешчыка Дрэноўскага. Працавалі ад усхода сонца і да цемна, а ніколі не мелі куска хлеба.

У 1939 годзе ўзышло сонца свабоды. Прышла наша родная совецкая ўлада, і мы ўбачылі свет. З рук совецкай улады мы атрымалі зямлю, нам дапамаглі набыць карову, каня, сталі даваць грашовую дапамогу на многадзетнасці. Жыццё было радасным і шчаслівым.

Гітлераўскія бандыты парушылі нашу мірную працу. Яны хацелі адабраць ад нас гэта светлае жыццё, зрабіць нас сваімі рабамі. Але ім гэтага зрабіць не ўдалося. Вялікі Сталін паслаў сваіх сыноў, якія дабылі нам волю і свабоду. Зноў мы жывем у дружнай сям'і совецкіх народаў. Мяне совецкая ўлада надзяліла зямлёю, аказвае грашовую дапамогу на многадзетнасці, чацвёра дзяцей вучацца ў школе. Ім адкрыта дарога ў жыццё. Дзякуй совецкай уладзе, вялікаму Сталіну за шчаслівае жыццё.

Сцепаніда Шуміла,
сялянка вёскі Гарадзец.

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

У гэтым годзе ў нашым раёне 1.716 малазямельных і беззямельных сялянскіх гаспадарак атрымалі 6.434 гектары зямлі з былых памешчыцкіх і кулацкіх маёнткаў.

У раёне працуе 53 школы, у якіх навучаецца 5.280 дзяцей працоўных.

ВУЧЫМСЯ НА РОДНАЙ МОВЕ

Белапольскія імперыялісты, захапіўшы ў 1920 годзе Заходнюю Беларусь, імкнуліся вытруціць у беларускага насельніцтва нацыянальную свядомасць. Фашысцкі ўрад Польшчы пазбавіў беларускіх дзяцей школы, праследваў беларускую мову, культуру, імкнуўся апалячыць беларусаў.

Толькі ў 1939 годзе, у выніку вызваленчага находа Чырвонай Арміі, працоўныя Заходняй Беларусі на праву занялі сваё месца ў сям'і народаў Совецкага Саюза. Беларусы атрымалі ўсе правы, запісаныя ў Сталінскай Канстытуцыі.

З першых дзён совецкай улады шырока адкрыліся магчымасці да вучобы беларускай дзетвары. Ва ўсіх школах загучэла родная беларуская мова.

Я ад усяго сэрца дзякую нашай партыі і ўраду за клопаты аб нас, совецкіх школьніках, і прыкладу усе старанні да вучобы, каб стаць актыўным будаўніком краіны соцыялізма.

В. Самовіч,
вучань Антопальскай сярэдняй школы.

ДАПАМОГА МНОГАДЗЕТНЫМ МАЦЕРАМ

Нідзе, ні ў якой дзяржаве не праяўляецца столькі клопатаў аб мацеры, як у нас, у краіне Советаў.

Згодна Указа Прэзідума Вярхоўнага Совета СССР многадзетным і адзінокім мацерам выплачваецца адпаведная сума для дапамогі выхавання дзяцей. У нашым раёне з дня вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў грашовую дапамогу атрымала 176 адзінокіх і многадзетных мацярэй на суму 264.590 рублёў.

Сярод атрымаўшых грашовую дапамогу ў суме 5000 рублёў Сцепаніда Марушка, з вёскі Імепін, Заніўеўскага сельсовета, выхаваўшая 11 дзяцей. Акуліна Севярынчык з вёскі Карсунь, Галоўчыцкага сельсовета, Рыжук Ефрасінія з вёскі Толкава, Першамайскага сельсовета, Кірычук Пелагея з вёскі Каменск атрымалі па 3.500 рублёў і другія.

В. Булыга,
загадчык райфінаддзела.

РАХУНАК СОВЕЦКАГА НАРОДА ГЕРМАНІІ

У цэнтральных газетах апублікавана паведамленне Надзвычайнай Дзяржаўнай Камісіі па устанаўленню і расследаванню злачынстваў нямецка-фашысцкіх захопнікаў аб матэрыяльных стратах, нанесеных нямецка-фашысцкімі захопнікамі дзяржаўным прадпрыемствам і установам, калгасам, грамадскім арганізацыям і грамадзянам СССР.

Цяжкія і глыбокія раны нанеслі гітлераўскія ізвергі совецкай зямлі. Жудасныя лічбы прыводзіць Дзяржаўная Камісія ў сваім паведамленні. Нямецка-фашысцкія захопнікі разбурылі 1.710 гарадоў і больш 70 тысяч сёл і вёсак, пазбавілі прытулку каля 25 мільёнаў чалавек. Яны знішчылі каля 32 тысяч прамысловых прадпрыемстваў, 84 тысячы школ і іншых навучальных устаноў, разбурылі і разграбілі 98 тысяч калгасаў.

Агульныя страты, нанесеныя нямецка-фашысцкімі захопнікамі народнай гаспадарцы і насельніцтву Совецкага Саюза, складаюць 679 мільярдаў рублёў у дзяржаўных цэнах 1941 года. Гэта—толькі тыя страты, якія падаюцца прамому ўліку. Фактычныя страты, нанесеныя гітлераўскай акупацыяй нашай Радзіме і яе грамадзянам, непамерна большыя.

Неаправерavailable дакладнасцю устаноўлена, што злачынны гітлераўскі ўрад і генеральны штаб яшчэ задоўга да вайны распрацавалі ва ўсіх дэталях не толькі план вераломнага нападу на Совецкі Саюз, але і план арганізаванага разбурэння і разграблення нашай Радзімы.

Адступаючы пад ударамі Чырвонай Арміі, азвярэлыя банды нямецка-фашысцкіх акупантаў знішчалі ўсё на сваім шляху. Яны ператварылі ў развaліны шахты Данбаса і Падмаскоўя, нафтавыя промыслы Паўночнага Каўказа, металургічныя, машынабудаўнічыя і хімічныя заводы, руднікі, электрастанцыі, суднабудаўнічыя верфі, чыгуначныя вузлы, марскія і рачныя парты.

З асаблівай лютасцю гітлераўскія грамілы праводзілі палітыку знішчэння калгасаў, соўгасаў і машына-трактарных станцый. Адзін з главароў злачыннай гітлераўскай клікі міністр земляробства Дарре цынічна заяўляў, што „на ўсім усходнім прасторы толькі немцы маюць права быць уладарамі буйных маёнткаў" і што „краіна, населеная чужой расай, павінна стаць краінай рабоў, сельскагаспадарчых слуг і прамысловых працаўнікоў".

Гітлераўцы стварылі на тэрыторыі, якую ім часова удалося захапіць, сістэму рабскай прыгонніцкай працы. Зямлю, якую совецкая дзяржава зрабіла ўсенароднай соцыялістычнай уласнасцю, перадала ў вечнае і бясплатнае карыстанне калгасам, гітлераўцы адабралі ў калгаснага сялянства і перадалі нямецкім генералам, афіцэрам, памешчыкам і кулакам. Рускія, украінскія, беларускія, літоўскія, латвійскія, эстонскія, малдаўскія сяляне былі ператвораны ў прыгонных нямецкіх памешчыкаў.

За тое, што руская сялянка Перлова ўтаіла ад нямецкіх захопнікаў адзіную карміліцу сваёй сям'і—апошнюю карову, гітлераўцы выкалалі гэтай сялянцы вочы, адрэзалі нос, адсеклі рукі. Так рабілі яны з усімі, хто супраціўляўся іх рабаўніцтву і гвалтоўніцтвам.

Са злосцю ашалелых дзікіх свіней гітлераўцы знішчалі гістарычныя помнікі і скарбніцы нашай культуры. Яны разбурылі пушкінскі запаведнік у сяле Міхайлаўскім, дзе жыў і ствараў свае бяссмертныя творы вялікі рускі паэт Пушкін. Яны загадзілі і разбурылі талстоўскую Ясную Паляну, дзе кожны камень, кожнае дрэва звязаны з вялікім пісьменнікам, імя якога дорага кожнаму культурнаму чалавеку на зямлі. Яны знішчылі ў Кліну дом, дзе тварыў геній рускай музыкі Чайкоўскі. У руіны і попел ператвораны школы, клубы, бібліятэкі, і іншыя ачагі культуры, якія совецкая ўлада пабудавала для народа і зрабіла здабыткам мільёнаў рабочых і сялян.

У раёнах, дзе лютавалі нямецкія акупанты, совецкі чалавек не быў гаспадаром ні свайго жыцця, ні свайго здабытку. Гітлераўскія бандыты грабілі ўсё, што было нажыта дзесяцігоддзямі чэснай працы совецкіх людзей, грабілі па прамой указцы свайго злачыннага ўрада, свайго разбойніцкага камандавання.

Толькі ў Латвіі за час акупацыі ў сялян было адабрана 320 тысяч розных сельскагаспадарчых машын і інвентару, 2 мільёны галоў жывёлы, 9 мільёнаў тон сельскагаспадарчых прадуктаў і іншая маёмасць.

Паведамленне Дзяржаўнай Камісіі з выключнай яснасцю паказвае, якому жудаснаму лёсу падвергся-б наш народ, каб Чырвоная Армія, якой кіруе вялікі Сталін, не разграміла-б гітлераўскую Германію.

Зараз, калі гітлераўская Германія павержана ў прах, наш народ прад'яўляе свой рахунак. Гітлераўскія злачынцы павінны панесці поўную адказнасць за свае жудасныя злачынствы, а Германія павінна пакрыць страты, нанесеныя нашай Радзіме.

В. а. рэдактара
П. СПІРЫДОНАЎ.

Герасімук Іван Еўстахавіч, пражываючы ў горадзе Кобрыне (вул. Совецкая, 33) узбуджае справу аб разводзе з яго жонкай Герасімук Анчай Васільеўнай, пражываючай у вёсцы Камянецкая, Акцябрскага сельсовета, Антопальскага раёна.

Справа будзе слухацца ў Антопальскім нарсудзе.

Нарсуд.

ГЛ 14865 Адрас рэдакцыі: г. Антопаль, Совецкая вуліца, дом № 2.